

השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה זצ"ל

דינים שהם חרון אף, כי נכלליו בבחינת קודש קדשים שממש כל ההמתקות שבעולם...

וכל מה שנתמתק הדין ביותר נשלמה העצה ביותר, עד שזוכה בכל פעם לעצה שלמה, הנמשכת מהצדיק האמת, שיוכל לעמוד על ידה כנגד כל מיני עצות מקולקלות שהבעל דבר מסבב בלבו, בכל יום ובכל עת; וזהו **כי כמוך כפרעה**, פרעה זה בחינת ביטול וקלקול העצה הקדושה בבחינת **ותפרעו כל עצתי** שעל ידי זה היה כל גלות מצרים שכולל כל הגליות. כי פרעה עומד אצל העורף ורוצה לעכב המוחין, שלא ירדו למטה, שיתחוו מהם עצות טובות להכיר הבורא יתברך על ידם, שזהו עיקר סוד גלות מצרים (ועיין בכוונות והבן היטב).

ועיקר התיקון על ידי קבלת התורה שזכינו בעת יציאת מצרים שהוא תרי"ג עטין דאורייתא [תרי"ג עצות של התורה], בחינת **לי עצה ותושיה** בחינת תיקון העצה כנ"ל.

והעיקר הוא לקבל עצות מהצדיק האמת, באופן שיוכל לעמוד על ידם בכל פעם כנגד קלקול ובלבול העצות של הסטרא אחרא שהם בחינת פרעה כנ"ל. וזהו **כי כמוך כפרעה**, היינו כפי מה שפרעה שהוא קלקול העצה מתגבר בנכליו וערמימיותיו, כמו כן אתה יודע ליתן עצות בכל פעם להנצל מערמימיותיו ולשוב ולהתחזק, לישאר על עמדו להתחזק עצמו בהתורה הקדושה, שהוא עיקר העצה השלימה.

וזהו **כי כמוך כפרעה**, כי שני הכפין מורין על הדמיון ממש, כמו שפירש רש"י, היינו כי זה עיקר נפלאות מעשה הצדיק כי נורא הוא. כי יודע ומחזק כל אדם, כפי מה שהוא, בכל מדריגה שהוא, בכל יום ויום, בעצות עמוקות אמתיות שהם מכוונים ממש כפי קלקול העצה שרוצה הבעל דבר להתגבר עליו בתחבולותיו.

על כן העיקר הוא תיקון אמונת חכמים אמתיים שעצתם בחינת **מים עמוקים עצה בלב איש**, שאי אפשר לקלקל אותם בשום אופן בעולם, כי הם עומדים כנגד כל מיני קלקול העצה של הסטרא אחרא, בבחינת **כי כמוך כפרעה** כנ"ל, כי מאד עמקו מחשבותיהם. כי עצתם הוא עצת ה' אשר לעולם תעמוד, **כי אתה מרום לעולם ה'.**

ועתה אל תעצבו...

(אוצר היראה - צדיק, סי"ה)

כל מי שבא אל הצדיק בתוך כלל הקיבוץ, הוא גם כן בכלל צדיק. כי באמת **ועמד כולם צדיקים**. כי יש בכל אחד מישראל נקודת האמת שהוא בחינת צדיק, ששם מקור השמחה, בחינת **שמחו צדיקים בה'**. אך מחמת מרירת הגלות בכלל ובפרט, נעלם בחינת צדיק שיש אצל כל אחד. אבל תיכף שמתקבצים אל הצדיק שהוא איש אשר רוח בן, מאיר בחינת נקודת צדיק שיש אצל כל אחד.

ועל ידי זה נתרבה השמחה בחינת **אור צדיקים ישמח**. וזה בחינת מה שאמר יוסף לאחיו **ועתה אל תעצבו**, כי מאחר שזוכין להתקבץ יחד אל הצדיק האמת - בחינת יוסף - בודאי אין להתעצב עוד, רק צריכים לשמוח הרבה, בחינת **ברבות צדיקים ישמח העם**...

ויגש אליו יהודה...

(מספר חיי מוה"ר"ן - עבודת ה', ב')

שמעתי פעם אחת, אמר רבינו זכרוננו לברכה להרב יודיל, חתן הרב ליבל מטראסטינץ, שהיה מקורב להרב הצדיק הרב פינחס מקריץ, הגידו לי דבר מהרב הצדיק הרב פינחס מקריץ זכרוננו לברכה. אמר לו: כך אמר הרב פינחס הנ"ל, אנו אומרים אשמנו בגדנו גזלנו... **לשון רבים**, כי צריכים לומר אשמתי וכו'; רק אנו אומרים כביכול בלשון טענה להשם יתברך אשמנו. דאם שלא נתת לנו כח ורשות, לא היינו יכולין לחטא.

אמר רבינו זכרוננו לברכה: אני גם כן מפרש כך **ויגש אליו יהודה**, כאשר איש ישראל נגש להשם יתברך לבקש מחילה על עוונותיו, **ויאמר בי אדני**. רצונו לומר: כחך בי, באם שנטלת את כח שלך ממני, לא יכלתי לחטא. וידמה האדם בנפשו שהוא פוטר את עצמו בטענה זו, על זה הוא אומר, **ידבר נא עבדך דבר באזני אדני**, הנני מדבר דברי, כדי שתבוא תפלתי באזנך, אבל אל יחר אפך בעבדך, כי ידעתי אשר אני החייב...

ויגש אליו יהודה...

(לקוטי הלכות - תענית ד' - ח')

[צריכין להתפלל הרבה להשם יתברך שיזכה לעצות אמתיות כאלו] וזה **ויגש אליו יהודה**. הם בחינת כלל ישראל שנקראים יהודים על שם יהודה. שהם נגשים אל יוסף בחינת הצדיק האמת ושבים בתשובה על מכירתו שהוא בחינת פגם אמונת חכמים בחינת חלוקת העצה כי מכירת יוסף הוא בחינת חלוקת מלכות בית דוד שהוא בחינת חלוקת העצה כמובן בהפטרה של ויגש שמדברת מזה. כמו שכתוב: **ולא יחצו לשתי ממלכות עוד**, וכנ"ל.

כי פרשת ויגש מדברת מתיקון מכירת יוסף, שהוא בחינת פגם העצה כנ"ל, ששבים בתשובה ומפייסים אותו ומבקשים ממנו שימחול להם ויחזור ויתקנם בעצה שלימה וטובה באמת.

וזהו **ויאמר אליו בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני**, ופירש רש"י יכנסו דברי באזניך. שמבקשים אותו שישמע היטב ויכנסו דברינו באזנו ובלבו היטב. כי **שמועה בלבא תליא** [תלויה בלב], היינו שירחם עלינו וישים לבו היטב מה נעשה עמנו בזה העולם, ויתן לנו עצה כראוי לכל אחד ואחד, באופן שנוכל להציל עצמנו, כל אחד ממה שצריך הנ"ל, שלא תאבד תקוותינו חלילה.

כי זה כלל שבדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו. וכמו ששואלים את הצדיק כן הוא משיב. ומזה באים כל העצות המקולקלות שנדמה לו שמאת ה' הם או שהצדיק יעץ לו כך ובאמת הכל ממנו בעצמו, כמו שכתוב **אולת אדם תסלף דרכו וכו'** שדרשו רבותינו ז"ל **מקרא זה על השבטים שפגמו בעצה כנ"ל**.

על כן מי שרוצה לחוס על עצמו באמת צריך לבקש מאד בתחנונים רבים את השם יתברך ואת הצדיקי אמת, שישמחו לבם היטב על מה שנעשה עמו באופן שיתנו לו **עצה אמתית ונצחית שיצליח על ידה לנצח באמת** וזהו **ואל יחר אפך בעבדך**, היינו שיתבטל כל מיני חרון אף ודינים כנ"ל שעל ידי התשובה על פגם אמונת חכמים נתבטלים כל מיני

חיי מוהר"ן

(תקפ"ח)

אחד מאנשי-שלומנו היה קובל ומתנצל לפנינו זכרונו לברכה, באשר שיש לו צער גדול מזה שאין לו מקום מיוחד לעבודת השם. כי ביתו קטן וצר מאד, ובכל פעם יושבין שם עכו"ם כמו שרגילין בבית המזיגה, ועל-ידי-זה דעתו מבולבלת מאד.

השיב לו רבינו זכרונו לברכה:

מסתמא אם היה השם יתברך יודע שכל בחירתך ועבודתך תלוי בזה, שיהיה לך מקום מיוחד, מסתמא היה נותן לך מקום מיוחד, ועכשיו בוודאי מסתמא אתה יכול להיות איש כשר גם בבית זה! עוד דבר עמו כדברים האלה.

צדקה וחסד

(אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, ע"ב)

עיקר התכלית של ההמון עם, שהם אנשים פשוטים שאינם עוסקים בתורה ועוסקים בפרנסה ומשא ומתן, הם צריכים להשתדל בכל כחם להחזיק לומדי תורה הכשרים. וזה עיקר התכלית שלהם, כי על-ידי זה נכלל עשיה ברצון, דהיינו שעשיית המשא ומתן שלהם, נכלל בעסק התורה שהוא בחינת הארת הרצון.

סיפור

(ההתקרבות לרבינו ז"ל, עיי' ר' ישראל קארדונר ז"ל)

וכך היינו תמיד יחד, אבל העולם היו מתנגדים והתחילו לדבר עמי דברי התנגדות וארס מר כלענה. אמרו: אמנם ר' ישראל הוא אדם גדול אבל זהו חסרונו, שהוא חסיד ברסלבי (זאת לא ידעו שכל גדולתו, היא רק מחסידות ברסלב שממנה זכה לכל צדקתו וקדושתו וחסידותו וכו'); וכשראו שאינם פועלים כלל בדבורים אלה, הלכו לאבי וסיפרו לו על כך.

אבי שהיה סגי נהור (עורך), שמע אותם אומרים: הנה בנך נעשה מחסדי ברסלב המתגלגלים על ההרים, וכל הרבנים התנגדו לחסידות זו, והוא עוד עלול לצאת מדעתו. ועכשיו אפשר עוד להצילו, ואילו אחר כך אהיה בבחינת כל באיה לא ישובו, ולכן ביקשו ממנו להשפיע עלי לעזוב את חסידות ברסלב.

כששמעו אבי ואימי דברים כאלה, מפי חסידים המסיתים, נצטערו צער גדול. אבא היה סבור כי בוודאי אשמע בקולו כשיאמר לי לעזוב את חסידות ברסלב, שכן אהבה גדולה היתה שרויה בינינו. אמר לי: **אמנם אני קרליני, אבל אתה תוכל לבחור כל חסידות שהיא, בבקשה ממך רק לא חסידות ברסלב.** אבל אני, לאחר שראיתי כי הקדוש-ברוך-הוא סיבב סיבות כאלו, שהזמין אותנו לפרוץ אחד, באורח פלא כזה, וראיתי כבר את האור הגדול והרגשתי גודל רפואת וטובת הנפש שאין לשער שהיה לי מזה, אמרתי לו:

אבא, אין אני יכול לגלות לך את כל לבי, אבל זאת תדע, שבעניין זה לא תשפיע עלי כלל.

והיה הדבר קשה מאוד בעיניו, כי בכל ימי חיי לא המריתי את פיו, בשום דבר קל, כי כבדתי מאוד, וביחוד שהיה סגי נהור (עורך), אבל בעניין זה אמרתי לו, לא אוכל לשמוע בקולו. משראה דבר כזה, אמר בלבו אם כן העולם צודק, וקיבל יותר התנגדות כי ראה שזה דבר נורא. הוא ניסה לדבר אתי ולשדלני בטוב וברע ולא הועיל. ואני הייתי אז חתן משודך. ואבא אמר שהוא מוכרח לצאת למלחמה על כך וכי הוא ידחה אותי מלהיות בנו ולא ישיא לי אשה, ולא ידאג לי ויוציאני מביתו. אבל אימי אמרה: הרי הוא בנו ואנו צריכים לסבול. ומה יהיה אם יודע לאבי הכלה? כי הלא טבריא וצפת קרובות זו לזו, בוודאי ישמעו על כך.

וכך היה נטוש ריב במשפחה על כך,

ובשבת עמד אבי וגירשני מן הבית. התיישבתי בבית הכנסת שעל יד ביתו של ר' ישראל זכרונו לברכה ... (ההמשך יבוא)

אחינו בית ישראל

תרמו נא

בעין יפה

למען קיום העלון.

בכל סניפי הדואר

מספר השבון

89-2255-7

מכתב

(מספר אָבִי הנחל - מכתב כ"ז)

ב"ה, י"ג ניסן תשכ"א. תל אביב. יקירי מר ..., החותר ומשתדל להסתכל ולהתעניין באור פני הצדיק, שהוא המנהיג הכולל. חכם הכולל. רוח הכולל. אשר רוח אלוקים בו. שמאיר בכל אחד רוח אלוקים ומכניע ומבטל רוח השקר. רוח כסילות, ושטותים של האמונות הכוזביות ורוח רעה, רוח הטומאה של המחקרים.

אחי יקירי נפשי ולבי, שלום לך. אל תירא. ואף אם מעשינו הם כמו שהם ותעינו כשה אובד למקום מדבר שממה, למקום תהו ובוהו, אף על פי כן אל נדאג ואל נעצב, כי ה' איתנו ועימנו ואצלינו וקרוב אלינו, בכל עת ובכל מקום שהוא. רק העיקר לאחוז עצמנו בשתי ידיים, בכל הכוחות, בנקודת האמת אשר זכינו בדורות האלה, להתגלות נוראות חדשות כאלה, אשר לא נשמע כזאת מעולם. שמתקן הכל ומהפך הכל לטובה, אשרי החוסה בצלו והולך בדרכיו, ושומע בקול התחזקותו העצום לבלי להתייאש כלל ולהיות תמיד בשמחה, על כל הנקודות טובות שנמצאים בנו עדיין (ועלינו להזכיר עצמנו

בכל פעם, בפרט בחג הקדוש הבא עלינו לטובה, את כל הטוב אשר גמל ה' עמנו בעניין הנורא והנשגב הזה, שזכינו להסתופף בצל קדוש ונורא ונשגב כזה) והוא בוודאי יעשה את שלו, לקיים הבטחתו להוציא אותנו מבטן שאול.

עצות

(לקוטי עצות - צדקה, ל"ד)

גדר האדם הוא הדבור, וזה הדבור נמשך מצדקה. כי צדקה וחסד הוא עיקר גדר האדם, כי גדר האדם מדבר, הוא לגמול חסד עם הבריות, ומי שאינו עושה צדקה וחסד פוגם בהדבור מאד, ואינו בכלל אדם כלל.

תפילה

(לקוטי תפילות א' - קל"ז)

מלא רחמים, עושה צדקות עם כל בשר ורוח, אמצני וחזקני בבטחון שלם בכל-עת, באופן שאזכה להרבות בצדקה לעניים הגונים, ולהתחזק בכל עוז ותעצומות בכל עסקי מצוה וזכות הרבים כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים, ואזכה על-ידי הצדקה להשלים הדבור דקדושה בשלמות, ואזכה לעשות מכל הקולות והצפופים דבורים שלמים, ואעלה מהרה מגדר בהמה לגדר האדם בתכלית השלמות.

רבונו של עולם, השם פה לאדם, זכני להשלים שכלי בתכלית השלמות, ועל-ידי-זה אזכה לבטחון שלם, ולהרבות בצדקה לעניים הגונים, עד שאזכה לשלמות הדבור, ולעשות מכל הקולות והשירות והצפופים דבורים שלמים קדושים וטהורים, ויעלו דברנו לנחת ולרצון לפני כסא כבודך.

ותמלא כל משאלות לבנו לטובה ברחמים מהרה, ואזכה לקיים מקרא שכתוב **בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה,** ונאמר: **גול על ה' דרכך ובטח עליו והוא יעשה והוציא כאור צדיקיך ומשפטיך כצהרים.** אבטח בה' ואשען באלוהי שלא יחסר לי על-ידי הצדקה כלל, רק אדרבא בגלל הדבר הזה יברכנו ה' אלקינו בכל מעשינו ובכל משלח ידיו. ואזכה לפזר לצדקה בשתי ידים, כמו שכתוב: **פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד.** ה' צבאות עמנו משגב לנו אלקי יעקב סלה. ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך. ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. חננו ועננו ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה שומע תפילה.

שבת שלום ...

עלוניים: 02-5829086

050-6741702

054-7587032

מכתבים: ת. ד. 27100 ירושלים 91270

שידוכים: 050-6870043

(13:00-16:00)

